

УРОКЪ ЗА РАДОСТЪТА

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДАНЧА ДО СМЪХУРКА

Драги ми Смъхурко,

Писахъ ти, какъ мина първиятъ ни урокъ, даденъ на закрито, какво чудо стори патиланчо Панчо — туй човѣче малко, ала дяволито. Писахъ ти надълго, колко се посрами нашата дружина, какъ нашето име въвъ сѣнка остана.

Оня день предъ всички речъ подхвана Дана:

— Патиланци вѣрни! Срамътъ отъ чела си трѣбва да измиемъ! Нашето учение и нашето име трѣбва съ нова слава и обща похвала скоро да покриемъ! Новъ подвигъ ще трѣбва тия дни да сторимъ, та цѣлъ свѣтъ отново за насъ да говори!

— Право казвашъ, Дано! — намѣси се Гана. — Многоумень Панчо доста ни изложи. Но щомъ се заемемъ, щомъ въ новия подвигъ патилански сили и майсторство вложимъ, всичко неусѣтно ще да се изглади.

Панчо се обади:

— Признавамъ, че сбъркахъ, дето ви уплашихъ, дето свѣтътъ видѣ, колко сте страховливи. Но вий сте си криви. Защо сте такива? Помислихте всички, че за едно мече дори ме не бива. Било какво било — нека го забравимъ! Сега дума

давамъ, че не ще пожая ни сили, ни дарби пакъ да се прославимъ!

Тогава азъ рекохъ:

— И име, и слава пакъ ще добиймъ леко. Утре е Великденъ — день на възкресене и на свѣтла пролѣтъ. На тозъ день, азъ мисля, е най-сгодно време урокъ за радостъта ний да предадеме. Великденски яйца ще станете всички. Тѣ нали сж символъ на радостъ и здраве. За смѣхъ и за радостъ азъ ще заговоря. И радостни всички този мигъ ще сторя. Какъ това ще стане скришомъ ще ви кажа, а пкъкъ въвъ школото ясно и нагледно ще ви го покажа. Добре запомнете кой какво ще прави!

И азъ имъ разказахъ какъвъ ми е плана. Тѣ го одобриха. И всичко що трѣбва тогчасъ пригласиха.

И на връхъ Великденъ въ три часа следъ обѣдъ звънеца ударихъ. Мойтѣ патиланци въ картонени яйца съ най-ярки шарилки вече бѣхъ поставилъ. Сгушени и скрити, тѣ стояха мълкомъ. Вмѣсто тѣхъ крещѣха радостно боитѣ, съ които нацапахъ яйцата отвѣнка.

Събрали се бѣха слушатели много. Започнахъ урока: